

Gökkuşığı Roman 74 78 Sayfa

– mucit55macit · 27 Ağustos 2015

neşeli ve sevinç dolu halde kalabalığın içinde oynaşp, sohbet ediyorlar, bazen haykırışları yanıma kadar geliyordu. Ya ben! Yalnız ve sıkıntı içinde. Karmaşık düşünceler arasında şehrin sokaklarını dolaşp dururken ne kadar zaman geçtiğini bile anlamadan bir hayli yorulunca, içerisi boş bir kahvede oturup hem ısındım, hemde bir çay içtim, yaşadıklarımı bir kez daha etraflıca düşündüm.

Mine'yi çok özlediğimi hissediyor bu özleme ne kadar dayanabileceğimi bilmiyordum. Baharın gelişi ile yüreğimdaki yangın büyüdükçe büyüdü ve dayanılmaz bir hal aldı. Büyük bir sevgiyle ve arzuyla beni bekleyen kadının yanına gitmeliydim. Her kim ne derse desin, uzaklarda ki o kadın benim olmuş, bende onun. Oralarda bir parçam kalmış gibi bir hisle boğuşup duruyorum. Belki de şu an, o da büyük bir hasretle beni bekliyordu. Abi diyen oğluna, Mine'nin karşı konulamaz bakışlarına kavuşma arzusu içimi kavurup duruyordu.

Sonunda kararımı vermiş, oralara gidecektim. Ne olacaksa olmalı, kendi hayatımı yaşamalıyım. Belki de olumsuz bir şey olmayacak, mutlu bir hayatım olacaktı. İyide bunu Ebemlere nasıl söyleyecektim? Biraz düşününce bir çıkar yol buldum. Yeni bir kamyonda iş bulduğumu, çalışacağımı söyledim. Takip edecek halleri yoktu.

Köye varıp akşam yemeğinde Dedemlere durumu açtım. Dedem:
--- Olur, çalışmak sana iyi gelir oğlum. Ama dürüst bir adam bulmalısın, Demişti.

Anneannemin yüzüne baktım, tedirgin olduğu açıkça görülüyordu. Yinede olumsuz bir şey söylemedi. Beni üzmemek istemediği belliydi.

Konuşmamızdan sonra üç gün geçti ve üçüncü günün sabahı yemekten sonra gideceğimi söyleyip veda etmek üzere kalktım. Çantamı akşamdan hazırlamış, Mine'nin yanına dönmeye karar verdiğim için heyecan içinde yerimde duramıyordum. Bir an önce yanına varmak, onu doyusıya kucaklamak, sarılmak istiyordum. Ancak kafamda bir çok soru, gitmeye karar verdiğimden beri beni rahatsız ediyordu. Mine'den ayrılalı üç dört ay olmuştu. Bu süre içinde kendisine ne bir telgraf, ne bir mektup yazdım. Hala beni bekler miydi? Ya beni unutup başka birisi ile yakın olduysa. Ebem ne demişti"“Güzel bir kadın yalnızsa, peşinde giden erkek çok olur”Şüphede içinde kalmış içim içimi yiyordu. Bu düşünmeden kurtulmanın tek yolu, bir an önce onun yanına gitmekti. Bu nedenle hemen yola çıkmalıyım.

---Allahısmarladık Dede. Bana çok iyi baktınız, yanınızda çok mutlu oldum. Hakkınızı helal edin, Diyerek eğilip elini öptüm. Dönüp ebeme baktım elini uzatmış bana dikkatli ol der gibi bakıyor, elini öperken gözlerinde biriken yaşları yazmasıyla siliyordu. Sanırım benim nereye gideceğimi bildiği halde bu konuda hiç konuşmadı. Zaten söyleyeceğini önceden söylemişti.

Şehirde önceden tanıdığım şoförlerden biriyle bir gün öncesi beni Düzce'ye kadar götürmesi için anlaşmıştım. Öğlene doğru buluşup yola çıkmıştık bile. Önceki heyecanlarım depresmiş, vücudumu hafif bir titreme almıştı ama dışarıdan belli olmuyordu. Ya kalbim! Son derece hızlı atıyor, şoför ve yardımcısının şüphelenmelerini istemiyordum. Düzce'ye de akrabaların yanına gidiyorum demiştim.

Kamyon yolculuğu yavaş olurdu, hele araba yüklüyse. Bu yüzden bir gün sonra Düzce'ye varabildik. Araba eski olmasına rağmen bir aksilik yapmadı, yapmaması için ne dualar etmiştim.

Vakit öğlen sonu, ana yolda inerek, yavaş adımlarla Mine'nin mahallesine doğru yürüyorum. İçimdeki endişe giderek büyüdü ve korku duymaya başladım. Ya Mine bir başkasıyla beraberse! Allah'ım, ben o zaman ne yapardım? Ayaklarım bir ileri bir geri gidip geliyor. Heyecan, korku, endişe birbirine karışmış vaziyette evin önüne kadar geldiğimde ter içinde kaldım. Bu halim yorgunluktan değil elbette. Kapıyı açarak, bahçeye nasıl geçtiği mi anlatamam. Başım dönüyor, heyecandan dilim damağım kurumuş, zorlukla yutkunuyorum. Bahçe yine düzenli, bakımlıydı. Perdeler yarı açık olduğundan evdeler diye düşünerek kapıya yaklaştım, derin bir nefes alıp korkuyla çaldım. Bir iki dakika sonra kapı açıldığında, Mine'nin o muhteşem güzelliği karşımda duruyordu. Allah'ım, bu güzellikten bunca zaman nasıl ayrı kalabilmiştim? Beni gören Mine'de, şaşkın bakışlarla bana bakıyordu. Kim bilir, belki de geleceğimden çoktan umudunu kesmişti. Oğlu yaklaşıp "kim anne" demese, akşama kadar bu durumda beklerdik herhalde.

---Hikmet....Hoş geldin canım. Gözüm yollarda kaldı, niye bu kadar geç kaldın?

Şaşırma sırası bendeydi. Benim geleceğimden nasıl olurda bu kadar emin olarak beklerdi. Baksana gözleri yollarda kalmış. Neydi bu kadın, gelecek mi okuyordu? Bir taraftan da çok mutlu olmuş, aklıma takılan olumsuz düşüncelerden kurtulmuştum. Beni beklediğine göre bir başkası yoktu.

---Hoş bulduk Mine, beni içeri almayacak mısın?

---Ne demek, tabii buyur içeri, kusura bakma biraz şaşırdım.

İçeri geçerek divana oturduğum an, koşarak yanıma gelen İsmail'i kucağıma aldım. Unutmamıştı beni, epeyce oynastık. Ona küçük de olsa bir oyuncak almıştım, verince çok sevindi, kucağımdan inerek oynamaya koştı. Mine karşıma oturmuş öylece beni süzüyor, gözlerinde mutluluk okunuyordu. Özlemiş miydi acaba, bunun için mi böyle şaşkın ve dalgın bakıyordu? Bende bakışlarımı ondan alamamış, bu muhteşem güzellikten nasıl bu kadar ayrı kaldım diye içten içe kendime kızıyordum. Lakin sonunda duygularımın etkisinde kalarak yine onun yanına dönmüştüm. Dönüşümü ebemin hissettiğini biliyorum, inşallah endişelerin de haklı çıkmazdı. Bir kere bu kadına gönülden bağlanmıştım artık, olacaklar olacaktı, bende olacakları yaşayacaktım. Kalkıp yanına vardım, ellerimle belinden tutarak kendime çektim, uzun uzun öptüm. Utanmıştı sanki, kendini çekti, ayağa kalkarken:

---Yeni mi geldin?

---Evet.

---O zaman açsındır, sana güzel bir sofrayı hazırlayayım.

Mine mutfakta işine bakarken oturduğum yerden onu izlemeye başladım. Beni beklediğine göre hayatında bir başkası yoktu, yani o şimdi benimdi. Oh be dedim içimden, neredeyse gelmeyecektim. Boşuna bu kadar korkup endişelenmişim, kadıncağz benim yolumu beklemiş.

Bir müddet sonra karşımda güzel bir sofrayı vardı. Oturup iştahla yemeğimi yedim, rahatlamak güzeldi ve ben oldukça rahatlamıştım. Beni seven bu güzel kadınla beraberdim artık, gerisi boştu.

Mine ile sohbeta dalmış, memlekette ailemle yaşadığım üzücü olaylarla ilgili konuşup hayli vakit geçirmiş, hava çoktan kararmıştı. Oğlu uyuyunca yatağına yatmış, artık baş başa kalmıştık. Onu hasretle ve sevgiyle kollarıma alırken, ayrı geçen zamanın verdiği özlemle sabaha kadar birlikte olmuştuk. Aşk

dolu bu gecede artık acemi bir erkek değildim. Muhteşem güzellikte ve sevgi dolu bu kadınla geçen her saniye çok değerliydi ve ben bu zamanı en güzel şekilde yaşamak istiyordum.

Yorgunluktan sabah uyanamayınca İsmail kalkmış, yanımıza gelerek bizi uyandırmıştı. Hemen kalkarak yıkanıp giyinmeye başladık. Çocuk küçüktü, fakat insan yinede utanıyordu, uygunsuz yakalanmak biraz canımı sıkıyordu.

Aradan iki gün geçmiş akşam çayımızı içerken Mine bana dönerek:

---Hikmet aşkım, bizim buralar çok tutucudur, seninle bu şekilde yaşamak o insanları rahatsız eder. Geleneklerine ve dinlerine bağlı bu insanların arasında rahat yaşamak için seninle evlenmek zorundayız, beraberliğimize başka türlü devam edemeyiz. Beni gerçekten seviyorsan sende evliliğimizi istemelisin.

Çok önemli bir konu ortaya çıkmıştı, evlenmek ve buralarda kalmak. Mine buradan gidemezdi, bu durumda evlenirsek ben ömür boyu burada tanımadığım insanlarla beraber alacaktım.

Uzun süre düşündüm fakat bir cevap veremedim. Gece boyu sevgi ve aşk dolu anlar yaşamama rağmen kafamda ki düşüncelerle zorlukla uykuya daldım. Aklımı kurcalayan soruların etkisiyle erken uyanınca az da olsa içtiğim sigaradan bir tane yaktım. Önemli bir kararın verilme anı beni hayli bunaltmış, tüm yaşadıklarımı, geleceğimi düşünmeme neden olmuştu.

Bir zaman sonra uyumadığımı anlayan Mine'de uyanmış beni izliyordu.

---İyi düşün Hikmet, seni zorlamak istemiyorum, ama benim içinde çok önemlisin, bunu bil.

---Biliyorum Mine, hem de çok iyi biliyorum, sende benim için çok önemlisin.

Gün içinde biraz daha düşündüm, artık bir karar vermemin zamanının geldiğini biliyordum. Elbette bu ilişki böyle devam edemezdi.

---Beni kocan olarak kabul ediyorsun yani?

---Ne demek, etmesem senin burada işin ne?

Mine son sözünü sertçe söyleyince elimde olmayarak irkildim. Kadın haklıydı, şu an onun yatağında, onula ilişki içindeydim.

---Tamam, o zaman seninle evleneceğim ve burada kalacağım.

Mine bunu duyunca çok sevindi ve yanağıma kocaman bir öpücük kondurdu.

---Peki, nasıl olacak bu iş?

Diye sordum.

---Şimdilik herkesin bilmesi için evde dini nikâh kıyalım. Çevreden kolu komşu çağırırız. Bizim işçilerde yardım eder, bolca yemek yapar, gelenlere veririz. Camiden İmam'a haber eder, evlendiğimizi cümle âleme duyururuz.

Akıllı ve ne yaptığını bilen bir kadın olarak, ertesi gün hemen işe başladı. Bu iş çabuk olsun istiyor, sağa sola haber yolluyor, çarşı pazardan alınacaklar için bazı işçileri görevlendiriyordu.

Köyüne de haber göndererek yakın akrabalarından bazılarını çağırdı. Yeniden evleneceğini herkes bilsin istiyor gibiydi. Benimle ilgili olarak, dedikodu çıkmasından endişe ettiği açıkça belliydi. Nihayet hazırlıklarını tamamlayınca hafta sonu bu iş olacak dedi.

Ben ise tüm bu olanlar sırasında evde oturup İsmail ile ilgileniyor, her hangi bir şeye karışmak istemiyordum. Zaten işler çok güzel yürütülüyordu.

O gün gelince bolca yemekler yapıldı, misafirler bahçedeki oturaklara, evin içine doluştular.

Mahallede ki komşularda yardıma gelerek, gelenlere yemek ikram ediyorlardı. Öğlen namazı sonu İmam geldi, yapılacak merasim için yerini aldı. Çok uzun sürmeyen dini bir törenle şahitlerin huzurunda Mine ile evlenmiş, karı koca olduğumuz ilan edilmişti.

Akşam vakti misafirlerin çoğu gitti, köyden gelen yakınları kaldı. Gelenlerin arasında anne ve babası yoktu. Sadece bir halası ile kız kardeşlerinden ikisi gelmişti. Onlarda bu akşam evde bizimle kalacaklardı.

Benim kimsem yoktu, bu durum merasim sırasında gizliden gizliye konuşmalara neden olmuş olacak ki, akşam sohbetinde gelenlerin dilinden düşmedi. Mine elinden geldiğince akrabalarına durumu anlatmaya çalıştı. Fakat misafirlerin Mine'ye sık, sık,

---Bu yakışıklı oğlanı nereden buldun kız, sendeki şansa bak! Bu adam artist gibi.

Bende bu konuşulanları duyuyor fakat sesimi çıkarmıyorum. Ruh gibi bir kenarda oturmuş sakın bir şekilde yaşananları izlemekle yetiniyor, oldukça da durgun, aşırı bir heyecan dahi duymadan zamanın geçmesini bekliyorum. Büyüyordum galiba, hatta şu an evlenmiş, koca bile olmuşum.

Yeni hayatıma kolayca alışmış, evin dışına çıkıyor, mahallede gezinmekten bir sakınca görmüyordum. Gayrimeşru bir durum olmadığı için rahattım. Bazı günler Mine ile çarşıya bile çıkıyordum. Geçen günler içinde yaşım onsekizine basmış, bir yaş daha büyümüşüm. Aslında genç yaşında yaşadığım bu gelişmeler beni zamanından erken olgunlaştırmaya yetmişti bile.

Bu arada Mine bana iki de bir” Kendine dikkat et, evden çok uzaklaşma” dediğinde, sözlerine bir anlam veremiyor, ne oldu, neden böyle söylüyorsun dediğimde? Yabancıysın ne olur ne olmaz, biri sana sataşır diyerek geçiştiriyordu.

Mine ile evleneli iki ay kadar olmuştu. Yan gelip yatıyor, yiyip içiyor, çok daha rahat uyku uyuyordum. Sanki yalancı bir cennetteydim. Gündüzleri küçük çocukla beraber oluyor, bahçede oyalanıyor, çok kerede soba için odun kırıyordum. Yaşadığım sevgi ve aşk dolu gecelerin tekrarı için bir an önce akşamın gelmesini bekliyor, Mine ile geçireceğim sıcak anların hayalini kuruyordum. Kafamda olumsuz hiçbir düşünce kalmamış, tatlı bir rahatlık içinde hafif esen rüzgârda sallanan yapraklar misali günleri aheste ve mutlu bir şekilde tamamlıyordum. Bu hayat benimdi ve ben oldukça mutluydum. Ne sıkıntı, ne endişe olmadan Mine ile güzel bir ikili olmuştuk. Para sıkıntımız yoktu. Mine bağ, bahçeden yeteri kadar para kazanıyor, işleri iyi idare ediyor, işçi buluyor, bahçelerde çalıştırıyor, satışı içinde adam ayarlıyordu. O bu işleri yaparken bende zaman, zaman insanlarla karşılaşıyordum. Bana şüpheli gözlerle bakıyor, uzaktan izlemekle yetiniyorlardı. Kim olduğumu burada ne aradığımı bildikleri halde hiç konuşmuyorlardı.

Nisan ayının sonuydu bir gün postacı kapıya gelip bir evrak uzattı. Mine evrakı alarak teşekkür etti ve içeri geçerek okumaya başladı. Bende ne olduğunu anlamak için yanına gittiğimde bana dönerek: ---Bir yıl önce silah ruhsatı almak için başvurmuşum. Malum buralar biraz ıssız ve ben yalnızdım. İsteğim kabul edilmiş, silahı gelip almamı istiyorlar. Hani seninle adliyede karşılaştığımız gün, bu ruhsat için gelmiştim. Emniyet müdürü sağolsun ruhsat için bana çok yardımcı oldu. Öğlen sonu gidip işimi halledeyim.

Mine çarşıya gitmek için hazırlanırken çok önceleri aklıma takılan bazı sorular cevabını buluyordu. Emniyet Amiri Mine'yi önceden beri çok iyi tanıyordu ve bu nedenle beni uyarıyordu.

İkinci vakti Mine elinde bir paketle eve geldiğinde istediğini aldı diye düşündüm. İsmail'e bir çikolata verince çocuk bahçeye çıktı, ardından beni yanına alarak yatak odasına geçtik. Paketten yeni bir silah ve

bir kutu mermi çıkardı, ruhsatıyla beraber sandığın alt kısmına yerleştirdi. Bana dönerek:

---Sende kullanmasını ğren Hikmet, Allah kullanmayı nasip etmesin ama bir gün insana lazım olduğunda nasıl çalıştığını bilmelisin. Ben kymde tüfek ve silah kullanmasını çok iyi öğrendim bir ara sana ğretirim.

Yaşadığım her an bu güzel kadından hem korkuyor hemde ona daha büyük bir sevgiyle bağlanıyordum. Bilmediğim daha nice sırları ondan öğrenecektim. Kendisini seven, okşayan, istediğini yapan güzel bir oyuncağı olmuştum.

Günlerden birinde çarşıya çıkıp emniyet müdürünün yanına gittim. Müsait olduğunda kapıyı alarak içeri girdim.

---Hayırlı işler Amir Bey,

Dedim.

---O! Hikmet sen misin? Gel bakalım.

Bana yer gösterdikten sonra karşıma geçti.

---Nasılsın, nerelerdesin?

---Buradayım artık, burada kalacağım.

şaşırdı bir an.

---Burada ne yapacaksın, niçin geldin ki?

---Hani bir kadın vardı ya, işte o kadınla evlendim.

Söylediklerimi duyunca çok şaşırdığı her halinden belliydi. Ayağa kalktı, endişeli endişeli bana bakarken:

---Allah mesut etsin, ne diyeyim gönül bu.

Tekrar karşıma oturdu. Gelen taze çayımızı içerken bana dönüp,

---evrene çok dikkat et, tanımadıklarınla çok samimi olma, evlendiğin kadının eski kocasının başına nelerin geldiğini biliyorsun herhalde.

---Evet, olanları biliyorum.

---Tamam, sen sen ol benimle irtibatını koparma. Seni kardeşim gibi seviyorum, başına kötü bir şey gelmesin.